

Conferințe SVP

Proces verbal,

Încheiat în cadrul primei întâlniri a Conferinței de Caritate de la Berceau, din 8 iulie 2011.

Au fost prezenți: Peter Eva, Lungu Daniel, Bogluț Iulian, Bucioacă Gabriel, Dîscă Anton, Doboș Ana, Ghiuzan Tiburțiu, Petruț Adrian, Roca Virgil, pr. Rus Ioan, fr. Celestin și sr. Magdalena Hârbu (secretară).

Discuția a fost animată de fr. Celestin și a avut ca temă: „*Cerșetorii. Situația politică care i-a făcut să ajungă în această situație. Cum sunt priviți de noi? Ce simțim când îi vedem?*”

A luat cuvântul Anton și a spus că cerșetorii provin din familii sărace, probabil și părinții lor au fost cerșetori. Unii au ajuns pe stradă din cauză că au pierdut locul de muncă, au familie numeroasă. Alții se complac în această situație pentru că este un stil de viață ușoară. Vinovați sunt ei, dar și statul care nu le oferă condiții.

Adrian a spus că lipsa de educație este una dintre cauze și dreptatea socială, lipsa unui ajutor social din partea statului, iar în sectorul privat, patronul s-ar putea implica în formarea muncitorilor. El, personal, ar dori să facă o anchetă pentru a afla de ce au ajuns în stradă.

În continuare, Daniel a adăugat că sunt cerșetori de profesie, din cauza alcoolului... Cerșetorii țin mult la libertatea lor, au modul lor de viață care poate fi greu schimbat, nu vor să fie încadrați într-un sistem.

Pr. Ioan a intervenit spunând că cerșetoria nu se moștenește, doar în cazul în care este vorba de o organizație, însă atunci au un profit. Ce vină are statul? Nu are puteri absolute pentru a remedia toate, noi trebuie să ne ajutăm.

Sr. Magdalena a spus că cerșetoria nu se moștenește, dar este un stil de viață care se moștenește. Copilul face ce a văzut la părinții lui, acesta este stilul de viață pe care l-a învățat. Fără educație, copilul nu poate să iasă din această stare.

Anton a intervenit spunând că statul trebuie să aibă grijă, deoarece oamenii plătesc impozite, dar Daniel a replicat spunând că trebuie să avem grijă să dăm legi drepte.

Cerșetorii pot fi de două categorii, a spus Iulian. Sunt cerșetori împinși să facă aceasta pentru a supraviețui și sunt alții exploatați. Alții ajung în stradă pentru că au ales această viață pentru că s-au săturat de viața normală, a adăugat Ioan.

Educația este foarte importantă, a insistat Eva. Mulți renunță la școală, alții vin doar pentru a primi cornul și laptele dat de stat. Cerșetorii se așează în fața bisericilor.

Un caz concret a relatat Tibi. Venind de la muncă, a intrat în crâșmă pentru o bere. Acolo era o femeie care bea cu bărbații, iar cei patru copii ai ei stăteau afară și cerșeau.

Gabriel spune că rugăciunea ne ajută să ne adresăm Sfintei Treimi și Sfintei Fecioare. Statul nu te ajută, patronului nu-i pasă.

În continuare, Ana a spus că sunt cerșetori și cu studii superioare care au ajuns în stradă datorită împrejurărilor. Criza economică nu a generat noi cerșetori, vedem în stradă aceleași

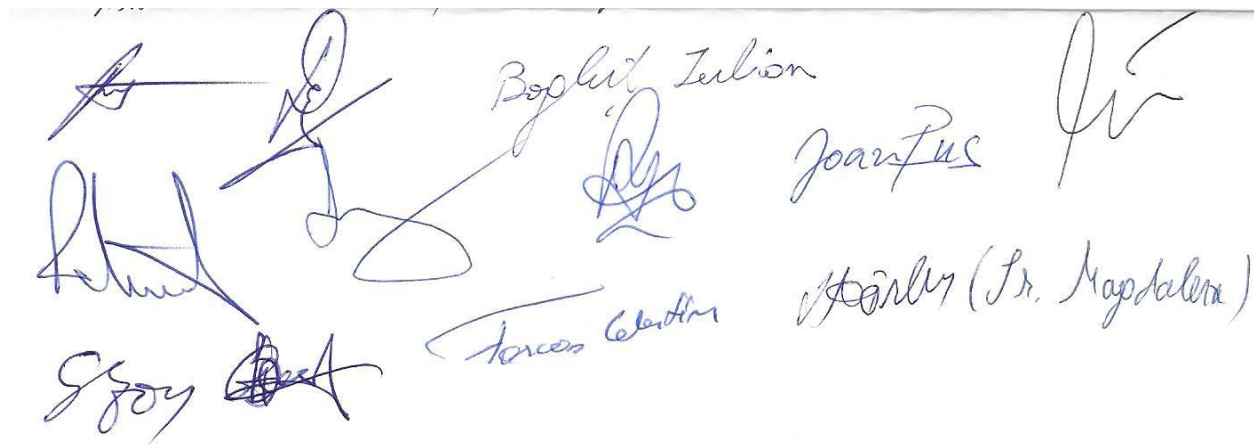
figuri; omul muncitor caută să găsească de lucru, vrea să iasă din situație. Sunt și cerșetori proveniți din familii bune care au fugit de acasă pentru că părinții îi pun la treabă, să învețe, ei nu vor și fug pentru a avea libertate. Cerșetorii agresivi sunt neplăcuți, dar sunt și cerșetori demni. Lenea este una din cauzele cerșetoriei, nu muncesc și le place să primească.

Iulian a adăugat că cerșetorii sunt oameni cu care poți purta un dialog, într-o lume agitată ei sunt un semn profetic; sunt acolo, uneori cu zâmbetul pe buze; sunt persoane deosebite, suferința lor îi transformă, pot să înțeleagă lucrurile importante. Rămân neschimbați, nu sunt nici supărați, nici depresivi, rămân senini.

Întrucât timpul a expirat, discuțiile s-au oprit, iar secretara a făcut o sinteză a celor discutate.

Fr. Celestin a anunțat tema următoarei conferințe: „Cerșetoria practică de călugării din România. Cum îi privim pe cerșetori. Ambele subiecte au fost acceptate.

Drept care s-a încheiat prezentul proces verbal.

The image shows a collection of handwritten signatures and names in blue ink. The names are: Bogdan Iulian, Ioan Pus, Fr. (Frater), Fr. Celestin, and Fr. (Sr. Magdalena). There are also several other illegible signatures.

Proces verbal,

Încheiat în cadrul celei de-a doua întâlniri a Conferinței de Caritate de la Berceau, din 10 iulie 2011.

Au fost prezenți: Peter Eva, Lungu Daniel, Bogluț Iulian, Bucioacă Gabriel, Doboș Ana, Ghiuzan Tiburțiu, Petruț Adrian, Roca Virgil, fr. Celestin și sr. Magdalena Hârbu (secretară).

Discuția a fost animată de fr. Celestin și a avut tema: *Cerșetoria practică de călugării ortodocși din România. Cum îi privim pe cerșetori?*

Animatorul a amintit că fericitul Frederic Ozanam a introdus conferințele pentru a dezbate, împreună cu colegii săi, marile teme ale religiilor și istoriei, din punct de vedere filozofic. A început discuția de la faptul că în România sunt mulți călugări și călugărițe care cerșesc pentru întreținerea lor, pentru a construi o mănăstire, o biserică. Întrebarea este: Cum îi privim și de ce îi ajutăm?

Adrian a spus că aceștia fac parte dintr-un ordin cerșetor, nu vrea să invoce motivul pentru care există aceste ordine. Fr. Celestin i-a răspuns că și în Biserica catolică există ordine cerșetore, franciscanii de exemplu, însă Adrian a reluat spunând că cei ortodocși nu sunt structurați, nu sunt organizați, nu au o regulă pentru aceasta.

Tibi a pus că băiatul lui a fost novice la franciscani, iar pentru a aduna cele necesare, preotul din sat anunță în biserică cine și de ce vin, iar ei mergeau să ceară doar acolo unde erau anunțați. Iulian a spus că primii călugări franciscani erau disprețuiți pentru că cerșeau, oamenii nu-i respecta prea mult pentru că nu munceau fizic și erau neîngrijiți.

În ceea ce privește călugării ortodocși din țara noastră, a remarcat sr. Magdalena, ei cerșesc aproape exclusiv pentru a construi biserici și mănăstiri, nu pentru a se întreține, nici pentru a întreține un centru social.

Oamenii dau acestor cerșetori pentru că este mentalitatea poporului, a ajuta o biserică este un lucru plăcut Domnului, ne va binecuvânta, va ierta păcatele. Este o formă a religiozității, a adăugat Iulian. Patriarhul României a intervenit spunând să nu li se dea bani. Tibi a povestit că au fost cazuri când oameni deghizați în călugări au cerșit.

Celestin a intervenit spunând că pentru el toți sunt cerșetori, indiferent că sunt călugări sau nu. Întrebarea este: Care este poziția noastră față de ei?

Ana a spus că nu de deloc cerșetorilor, indiferent pentru ce cer. Daniel a spus același lucru. Cerșetorii sunt de admirat pentru că se expun, indiferent cine îi trimite. Modul de a cere ajutor prin biserică este mai plauzibil. Ana povestește că unei familii i-a ars casa și s-au strâns bani în biserică, au fost calamități și s-au adunat bani în biserică. Celestin a intervenit arătând diferența dintre aceste cazuri, aici fiind vorba de ajutor umanitar pentru un scop precis.

Iulian a rămas impresionat de călugării care cer pentru biserică care îți notează numele pentru ca apoi să se roage pentru donator; nu doar cer, oferă ceva în schimb, rugăciune. A spus că el dă mereu pentru a învinge egoismul, deși e conștient că nu toți cei care cer au nevoie. A da îl ajută să fie deschis față de ceilalți.

Călugării ortodocși practică cerșetoria din umilință, un mod de a practica virtutea.

S-a revenit la întrebarea inițială. Cum privim cerșetorii? De ce unora (călugărilor) le dăm mai ușor?

Gabriel a spus că doar faptul că sunt călugări par mai de încredere, Adrian a adăugat că se dă pentru că se așteaptă ceva în schimb, rugăciunea, iar omul de pe stradă nu-ți dă nimic. Trebuie să facem bine tuturor fiind conștienți că Dumnezeu ne vede, a adăugat Tibi. Le dăm oamenilor din milă, călugărilor le dăm pentru că simțim că merge pentru un scop. Nu este problema noastră ce fac cu banii, trebuie să facem bine.

Ana a spus că are muștrări de conștiință când nu ajută pe cei care cerșesc, în schimb nu dă călugărilor niciodată.

Cum îi privim pe cerșetorii? În primul rând trebuie să-i respectăm, să se simtă prieteni, a explicat Celestin, care apoi a concluzionat: cerșetorii, indiferent dacă sunt călugări sau nu, cer bani, iar noi le dăm fără a ști la ce-i vor folosi. Fericita Rosalie Rendu ne-a spus că trebuie să respectăm săracul, indiferent de condiția lui.

În continuare, a explicat că însoțitorii lui Frederic Ozanam se întâlneau pentru acest gen de conferințe, însă după un timp și-au dat seama că acestea sunt doar teoretice, fade, iar Frederic le-a propus, pornind de la Scrisoarea Sf. Iacob, să găsească soluții și astfel să-și arate credința în fapte.

Pentru următoarea conferință s-a propus ca punct de discuție capitolul 2 din Scrisoarea Sf. Iacob, cu tema „Cum ar putea arăta credința prin faptele noastre?” Cum ajutam, cum ne apropiem de cerșetorii? Cum încercăm să trăim credința noastră cu ei?

Drept care s-a încheiat prezentul proces verbal.

Sr. Apollonia (Lăcrău)

Bogdan Julion

Ferica Celestin

Proces verbal,

Încheiat în cadrul celei de-a treia întâlniri a Conferinței de Caritate de la Berceau, din 13 iulie 2011.

Au fost prezenți: Peter Eva, Lungu Daniel, Bogluț Iulian, Bucioacă Gabriel, Doboș Ana, Ghiuzan Tiburțiu, Petruț Adrian, Roca Virgil, Dîscă Anton, pr. Andrei Cristinel, fr. Celestin și sr. Magdalena Hârbu (secretară).

Conferința a avut ca punct de plecare capitolul 2 din Scrisoarea Sf. Iacob, având ca temă credința arătată prin fapte.

Discuțiile au fost animate de fr. Celestin, care a relatat cazul unui cerșetor însoțit de un câine; bărbatul cerșește în fața catedralei din Iași. În urma celor relatate de sr. Rosalie, care i-a prezentat cazul, s-a aflat că acesta a ajuns în stradă din acuza unei decizii nedrepte și-a pierdut serviciul, casa, economiile, soția l-a părăsit. Acum nu mai are nici un motiv să trăiască, să lupte. Ce facem noi pentru el?

Iulian a spus că nu putem rezolva noi cazul, este o provocare. Fiecare poate găsi o soluție: să-i plimbe câinele, să-l ducă la plimbare. Omul însă are nevoie de sensul vieții; dacă noi avem sensul vieții, îl ajută să-l redescopere. În primul rând trebuie să-l cunoaștem, să comunicăm cu el.

Acest bărbat a rămas fără casă din acuza unei judecăți nedrepte, nu știm ce a fost, dar putem să-l ajutăm, să-l trimitem la un centru social, a intervenit Adrian. Să mediatizăm judecata nedreaptă, să sensibilizăm specialiștii căutând să schimbăm verdictul, astfel putem să-l ajutăm să-și revină.

Ce facem cu câinele? a întrebat Celestin. Centrele sociale nu primesc animale de companie, bărbatul nu renunță la câine, este singura sa legătură cu trecutul.

Problema omului este moralul, aici trebuie lucrat. Dacă își revine moral, poate fi salvat, apoi poate merge în Ardea unde i se oferă foarte ușor o casă părăsită de sași, a propus Ana.

Daniel a spus că este vorba de o persoană vulnerabilă. Suntem depășiți în a-i oferi o rezolvare, însă nu știm dacă vrea să fie ajutat. Trebuie să-i găsim un scop pentru a trăi, a adăugat Eva. Să-i oferim o masă caldă, în timp ce îl convingem să-și găsească un scop în viață. Scopul în viață și-l poate regăsi dacă îi dăm ocazia să facă ceea ce știe el mai bine și îi place să facă. Putem să-i căutăm un loc de muncă, a propus sr. Magdalena. Iulian a spus că trebuie de văzut, e posibil ca din cauza locului de muncă să fi ajuns în stradă și să nu mai vrea să lucreze în domeniu. Să căutăm să-i înțelegem pasiunile și apoi să-l ajutăm. Dacă se complăce în această situație, nu-i ușor pentru nimeni să muncească, poate că nu mai vrea, așa e mai ușor, a spus Daniel. Omul poate fi salvat deoarece e în viață, putea să renunțe la viață din cauza traumelor, dar nu a renunțat, a spus Ana.

Câinele este important și ne arată unde putem să îl ajutăm, este un semn pentru noi, a atras atenția Celestin. Primul lucru pe care pot să-l fac este să mă interesez de el, a spus pr. Cristinel, să văd de ce are nevoie, să apelez la cunoștințe pentru a-l ajuta.

Nu suntem în epoca lui Vincențiu, dar suntem cei care ducem mai departe spiritualitatea lui, chiar dacă nu avem aceleași posibilități, avem unele chiar mai mari, trebuie să folosim ce avem. Vincențiu nu a adunat săracii la el acasă; i-a văzut și i-a arătat celor care aveau posibilități. A luat copiii de pe stradă și i-a dus la damele de caritate pentru a le arăta și a le șoca: Iată-i, ce facem pentru ei? Trebuie să știm că nici pentru Vincențiu nu a fost ușor să găsească bani, s-a luptat pentru ei. Acest sărac stă lângă biserică, eu merg la biserică să mă întâlnesc cu Cineva. Ce atitudine am? Fericitul Frederic Ozanam a schimbat conferințele teoretice în ceva activ; și-a pus întrebarea concret: cum practicăm credința în fața acestui caz? După posibilități au căutat soluții concrete în cazurile prezentate lor de sr. Rosalie. Și astăzi se merge pe posibilități concrete.

Ce facem concret pentru acest om? Fiecare și-a spus părerea și a venit cu soluții:

- discuții cu el pentru a-l ridica un pic, să se recâștige pe el;
- să vadă că ne pasă de el;
- să-i redăm încrederea, deoarece fiind nedreptățit și-a pierdut încrederea în toți;
- fiecare membru al conferinței să-l viziteze, zilnic să se întâlnească cineva cu el, să vadă că ne pasă, nu moare de foame;
- ne apropiem de el fără a aștepta ceva în schimb, mai multe persoane diferite îi putem da un semn de iubire, prietenie, sunt oameni cărora le pasă de el, îl privesc ca pe om, egal cu noi;
- să-i redăm demnitatea,
- atenția zilnică îl poate ajuta să vadă ce se petrece, e vorba de o persoană adultă;

Aceasta este prima etapă, socializarea, avem nevoie de timp, iar această cunoaștere poate dura câteva luni, poate chiar un an.

Următorul pas ar fi să-i găsim o sursă de existență, ne putem interesa să-i găsim un serviciu, să-l punem în contact cu anumite persoane;

- să-l punem să facă ceva pe lângă biserică, să se simtă util, să fie introdus în comunitatea parohială;
- să se anunțe cazul lui în biserică, poate îi oferă cineva o locuință;
- să încercăm să aflăm ce dorințe are, dacă nu are, să încercăm să trezim în el niște dorințe;
- l-aș invita să petreacă un timp împreună cu noi, să-i dăm dovada prieteniei noastre, sunt mai multe persoane cărora le pasă de el;
- i-aș cere să mă ajute la anumite lucruri, nu pentru a mă folosi de el, ci pentru a-i reda încrederea;
- să facem eforturi pentru a-l apropia de părinți, aceștia l-ar ajuta;
- știm de ce este în stare, ce știr să facă - să-i oferim ceva de lucru;
- i-aș propune să fie paznic la prăvălie la mine, așa va fi util și câinele;
- să-i găsim o casă și să-l ajutăm cu întreținerea;

A doua etapă este să-i găsim ceva de lucru, câteva ore, și o casă provizorie;

Apoi urmează un al treilea pas integrarea în societate.

- să fie lăsat un pic singur pentru a vedea cum se descurcă – să tindă el spre mai mult, o viață normală, un serviciu cu normă întreagă, o locuință mai decentă;

- este cazul să-i oferim ceva spiritual;
- stabilizarea situației materiale;
- asistența din partea noastră trebuie să se diminueze, să crească independența proprie;
- locuință stabilă, o chirie pe care să și-o permită;

Acesta este traseul care trebuie parcurs.

În concluzie, slujirea săracilor, în cazul nostru a acestui cerșetor trece prin următoarele etape:

1. Observarea – să fim buni observatori ai societății, a modului în care sunt tratați săracii, condițiile lor de viață, să-i vedem pe săraci – Cristos în cei săraci;
2. Analiza – să studiem modalități pentru a schimba condițiile de viață ale săracilor, căutând proiecte realizabile – Cristos pentru săraci;
3. Milostivirea – să fim compătimitori cu săracii, să ne punem în locul lor – Cristos cu săracii;
4. Acțiunea – să punem mâinile pe coarnele plugului, să fim samariteanul care îngrijește rănilor – Cristos iubește săracii;

Tema pentru următoarea conferință: „Când și cum intervine partea spirituală în slujirea săracilor?”

Drept care s-a încheiat prezentul proces verbal.

The image shows a collection of handwritten signatures and names on a document. The names are written in blue ink. At the top left, the name 'Sr. Magdalena (B. Târba)' is written. Below it, there are several signatures, some of which are crossed out with red lines. To the right, the name 'Bogdan Julion' is written. Further right, the name 'Tarcos Celestiu' is written. At the bottom left, the name 'Anului Gustinel' is written. There are also several other signatures scattered across the page.

Proces verbal,

Încheiat în cadrul celei de-a patra întâlniri a Conferinței de Caritate de la Berceau, din 15 iulie 2011.

Au fost prezenți: Peter Eva, Lungu Daniel, Bogluț Iulian, Bucioacă Gabriel, Doboș Ana, Ghiuzan Tiburțiu, Petruț Adrian, Roca Virgil, Discă Anton, pr. Andrei Cristinel, fr. Celestin și sr. Magdalena Hârbu (secretară).

Tema conferinței: „Când și cum intervine partea spirituală?” (intervenția în favoarea cerșetorului din fața bisericii)

Fr. Celestin a animat discuțiile și a precizat că în primele conferințe, la început, se invoca Duhul Sfânt pentru ca acesta să dea lumină pentru a găsi cuvintele potrivite. Cei prezenți au fost invitați să cânte în cinstea Duhului Sfânt.

În continuare a reluat etapele de ajutorare a săracilor în spiritualitatea vincentiană: 1) observarea – a vedea modul de viață al săracilor din societate; 2) studierea modalităților de schimbare a acestor condiții de viață; 3) compasiunea 4) acțiunea.

În prima etapă l-am cunoscut pe cerșetor și ne-am dat seama că este ortodox. Cum am putea să-i vorbim de Cristos? Cum îl putem ajuta să crească spiritual? Acest sărac e supărat pe toată lumea, inclusiv pe Dumnezeu care „l-a bătut”.

Anton propune să vorbim cu el, Isus a vorbit cu toți, să-i spunem că dacă i s-a întâmplat acest rău, nu este vina lui Dumnezeu, poate fi undeva și vina lui.

Dumnezeu este iubire, a spus Adrian, ne iubește și la bine și la greu. Pentru a crește în iubire avem nevoie și de pedeapsă. E posibil ca el să fi uitat de Dumnezeu, de aceea i s-au întâmplat acestea; noi suntem datori să-i reamintim că toate sunt darurile lui Dumnezeu și gesturile noastre sunt expresie a iubirii lui Dumnezeu.

Trebuie să avem grijă, nu suntem acolo să-i explicăm de ce suferă, trebuie să-i spunem că Dumnezeu e iubire, a intervenit Celestin.

La început nu facem nimic cu vorbe despre Dumnezeu, îl va înrăi. Daniel propune care prin modul nostru de a ne comporta cu el, mai târziu, dacă se deschide, îi putem vorbi despre Dumnezeu. Dacă m-aș pune în locul lui mi-at fi foarte greu.

Timpul în care trebuie să se intervină, e tot parcursul, modul diferă. Mai întâi să ne rugăm pentru el, apoi să îl ascultăm, ce crede el despre Dumnezeu, să-l lăsăm să se exprime pur și simplu fără a-l condamna, a spus Iulian. Dumnezeu nu ne pedepsește, el permite diavolului să ne încerce.

Nu putem da vina pe diavol, atunci unde este libertatea omului de a alege? a intervenit Celestin.

Tibi spune că trebuie să așteptăm până când îi vom găsi un loc de muncă, apoi să fie invitat la masă, să vadă cum se trăiește, să se roage și așa poate își da seama unde a greșit.

Eva spune să îl tratez ca pe egalul meu și atunci își va da seama că Dumnezeu este iubire, să se simtă egal cu noi și să-și descopere valorile.

Mai întâi trebuie să văd clar nevoile materiale, apoi încetul cu încetul îi putem descoperi și partea spirituală. Însă noi mergem acolo pentru o slujire completă, material și spiritual, a completat Celestin.

Iulian propune ca încetul cu încetul, după ce i-am descoperit suferințele și i-am câștigat încrederea, putem să-i aflăm aspirațiile și încetul se poate trece la discuții spirituale.

Dacă persoana nu ajunge la nevoia de Dumnezeu care să se trezească în el, vorbele mele sunt goale, e de părere Daniel.

Cunosc această persoană, a intervenit pr. Cristinel, din întâlnirile cu el mi-am dat seama cine este, pot să închei discuțiile spunându-i că mă voi ruga pentru el. Știe că fac parte dintr-o conferință, por să-i spun ceva despre viața mea și încetul cu încetul ceva va veni la suprafață. Din primele discuții, fără să-mi ascund sentimentele, să-i spun că mă gândesc la el, mă rog pentru el. La sărbătorile mari l-aș invita la mesele organizate pentru săraci, aceste momente pot fi o mărturie a ceea ce trăim.

Dacă vrea de la început să vorbească despre cele sfinte, e bine, dar să nu se insiste, a spus Gabriel.

În toate întâlnirile pe care le am cu el, să fiu atent la felul meu de a mă comporta, acțiunile mele să corespundă convingerilor. Nu sunt acolo să-i explic cine este Dumnezeu, a intervenit Cristinel. În relația cu săracii să fim noi înșine, să ne manifestăm convingerile spirituale, încetul cu încetul vor fi și roade.

Ce înseamnă pentru noi să-l vedem pe Cristos în cei săraci?

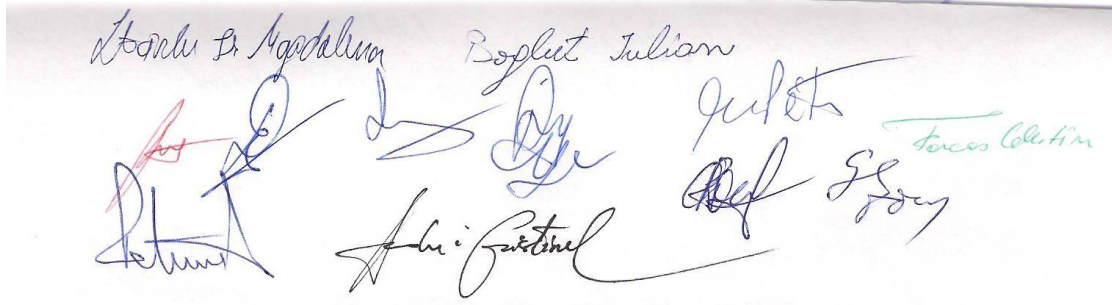
- imaginea omului care suferă pe nedrept, la fel ca Isus;
- o bogăție, e ceva concret, acest tânăr prin evenimentele vieții lui mă ajută să-l cunosc pe Cristos, îmi arată cine este Dumnezeu, mă ajută să-l descopăr pe Dumnezeu;
- mântuirea vine doar prin cruce;
- simțim bucuria de a face bine;
- să-i vedem ca pe frații noștri;
- ne gândim la suferința lui Cristos și vrem să-l ajutăm să nu mai sufere;
- Cristos a iubit săracii, să-i iubim și noi;
- Cristos este prezent în toți oamenii, noi mergem să-l întâlnim;

Prin tot ce am trăit cu această persoană este deja Evanghelie, Vestea cea Bună: atenție, prietenie, ascultare, respect. Important este ca în tot ceea ce fac să duc Vestea cea bună, atunci totul va fi bine, se va vedea că noi avem ceva de împărtășit. Dacă această persoană va putea spune ceva bun despre viața ei, înseamnă că mesajul nostru a ajuns la ea. Pentru a vesti mântuirea: - să ne rugăm, să fim consecvenți în ceea ce facem, să fim exemplu, să respectăm demnitatea și convingerile persoanei;

În concluzie, Sfântul Vincențiu a acționat în situațiile din timpul său, într-o Franță catolică și a ajutat spiritual și material. Noi trăim într-o altă lume, nu mai suntem în situația să mergem să-l vestim pe Cristos, oamenilor care sunt înconjurați de religie, însă și noi, de la primul „Bună ziua!” am început evanghelizarea. Îi ajutăm pe săraci să îl descopere pe Dumnezeu

prezent în ei, să-și descopere propria spiritualitate. Nu suntem acolo să-i convertim. Nu suntem acolo să-i convingem să-l vadă pe Dumnezeu așa cum îl vedem noi. Să fim atenți la semnele care vin din partea săracilor, când sunt gata să aibă o discuție religioasă.

Drept care s-a încheiat prezentul proces verbal.

Stancu Dr. Magdalena   Bogdan Julian
[Signature]   [Signature]   [Signature]   [Signature]
[Signature]   [Signature]   [Signature]   [Signature]

Forces Collection